

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 4683

Doknr.
457301

Dato
26-08-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 4. juni 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 706 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Thiesen (NB).

Spørgsmål nr. 706:

"Dansk familieret afkobler spørgsmålet om skyld for konflikt, og retten til samvær med barnet. I Forældreansvarsvejledningen (VEJ nr. 10064 af 20/12/2020) fremgår, "Skyldsspørgsmålet har ikke betydning for vurderingen af samværsspørgsmålet, og ofte vil det også være vanskeligt endsige umuligt at fastslå, hvem af forældrene der bærer hovedansvaret for konflikten. Det afgørende for vurderingen er således, hvordan konflikten påvirker barnet og ikke, hvem konflikten skyldes." Vil ministeren redegøre for denne bestemmelses historiske udvikling i dansk ret og den tidligere retsstilling, og samtidig redegøre for, hvorvidt de andre nordiske lande og Tyskland regulerer skyldsspørgsmålet i samværsager, herunder om der kan lægges vægt på hvem der forårsager konflikten?"

Svar:

Udgangspunktet i forældreansvarsloven er, at barnet har ret til begge forældre. Derfor fastsættes og aftales der i størstedelen af de sager, som det familieretlige system behandler, samvær mellem barnet og den forælder, som barnet ikke bor hos. Afgørelser efter loven skal dog altid træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, og hensynet til barnet står over alle andre hensyn, herunder hensynet til forældrene. Derfor har skyldsspørgsmålet ikke betydning for vurderingen af samvær.

Med lov nr. 387 af 14. juni 1995 (lov om forældremyndighed og samvær) blev adgangen til at afslå at fastsætte samvær eller til at ophæve samvær udvidet, idet den hidtidige ophævelsespraksis forekom for tilbageholdende. Ifølge loven kunne det daværende statsamt afslå eller ophæve samvær, hvis det var påkrævet af hensyn til barnet.

Det fremgår af forarbejderne til loven, at afslag eller ophævelse af samvær bl.a. kunne begrundes i, at samværet på grund af forældrenes indbyrdes forhold var eller ville blive meget konfliktfyldt.

I betænkning nr. 1475 (2006), "Barnets perspektiv", afgivet af Udvalget om Forældremyndighed og Samvær, der fremlagde udkast til forældreansvarsloven, blev praksis for afslag og ophævelse af samvær beskrevet. Af betænkningen fremgår bl.a. følgende: "Skyldsspørgsmålet har ikke

betydning for vurderingen, og ofte vil det også være vanskeligt under sagsbehandlingen – endsige umuligt – at fastslå, hvem af forældrene, der bærer hovedansvaret for konflikten. Det afgørende for vurderingen er således, hvordan konflikten påvirker barnet og ikke, hvem denne skyldes.”

Ministeriet har til brug for redegørelse om retstilstanden i de andre nordiske lande og Tyskland, anmodet om og modtaget bidrag fra de nævnte lande.

De hørte myndigheder i Finland, Island, Sverige og Tyskland har oplyst, at skyldsspørgsmålet ikke er relevant for vurderingen af, om der skal være samvær.

De norske myndigheder har oplyst, at der ved afgørelse om samvær efter norsk ret bl.a. skal lægges vægt på ”bedst muligt samlet forældrekontakt”, barnets alder, tilknytning til nærmiljø og i øvrigt barnets bedste. I vurderingen af ”bedst mulig samlet forældrekontakt” kan det tillægges vægt, hvem af forældrene, som er mest positivt ift. samvær med den anden forælder. Dette skal dog vurderes ud fra en konkret vurdering af hensynet til barnets bedste i hver enkelt sag.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:

[Her anføres bilagsnummer og -titel for hvert vedlagt bilag, adskilt med linjeskift.]